

Sygn. akt III U 382/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 grudnia 2014r. w Suwałkach

sprawy **S. R.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

w związku z odwołaniem S. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 8 kwietnia 2014 r. znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 382/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 8.04.2014r., odmówił S. R. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z art. 184 ustawy z dn. 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2013r. poz. 1440) w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r, w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U.Nr 8 poz. 43 ze zm.) ubezpieczonemu, urodzonemu po dniu 31.12.1948r. emerytura przysługuje, jeżeli spełnił łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny, wynoszący 60 lat dla mężczyzn;
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego;
- w dniu wejścia w życie przepisów ustawy emerytalnej, tj. 1. 01.1999r., udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat, w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, wynoszący co najmniej 15 lat.

Zakład odmówił S. R. prawa do emerytury, ponieważ nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku i uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania Zakład przyjął za udowodnione na dzień 01.01.1999r. okresy składkowe i nieskładkowe w ilości 25 lat i 11 miesięcy.

Nadmienił też, że nie został uwzględniony okres wykonywania pracy w szczególnych warunkach od 01.10.1976r. do 31.03.1981r., gdyż nie podano odpowiedniego wykazu resortowego.

W odwołaniu od tej decyzji S. R. nie zgadzał się z nią, gdyż był kierowcą samochodu ciężarowego i tej pracy w szczególnych warunkach nie uwzględniono mu.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, uzasadniając jak w zaskarżonej decyzji. Sprecyzował też, że nie uwzględnił do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach okresu od 01.10.1976r. do 31.03.1981r. w Spółdzielni (...) w S.. Ponadto podniósł, że nawet przy uwzględnieniu powyższego okresu zatrudnienia wnioskodawca udokumentuje 4 lata i 6 m-cy wykonywania pracy w warunkach szczególnych, natomiast przy ewentualnym uwzględnieniu wszystkich okresów zatrudnienia na stanowisku kierowcy zgodnie ze świadectwami pracy udowodni jedynie 14 lat i 5 m-cy i 1 dzień takiej pracy z wymaganych 15 lat.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył co następuje:

Odwołania za uzasadnionego uznać nie można było.

Odwołujący się S. R. urodził się w dniu (...)

Zgodnie z art. 184 ust. 1 powołanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27.

Ustęp 2 stanowi zaś, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy – w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Według natomiast art. 32 ust. 4 tej ustawy, wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Tymi zaś przepisami dotychczasowymi są przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Stosownie do § 1 ust. 1 tego rozporządzenia, stosuje się ono do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4-15 tego rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia, zwanych dalej „wykazami”. Paragraf 2 ust. 1 tego rozporządzenia stanowi, że okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, zaś według § 4 ust. 1, pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione

w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Z powyższego wynika więc, że aby ubezpieczony mógł otrzymać emeryturę na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze musiała być przez niego jako pracownika wykonywana w sposób stały i w pełnym wymiarze czasu pracy przez co najmniej 15 lat, przy czym w szczególnych warunkach, to w takich, jakie są wymienione w wykazie A powołanego rozporządzenia.

W stosunku tymczasem do S. R. nie można mówić aby miał wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Jak słusznie podniósł Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie będzie miał takiego 15-letniego okresu nawet jeżeli uwzględniłoby się mu wszystkie wskazane przez niego okresy pracy jako kierowcy od 1.10.1976r. do 31.03.1981r. w Spółdzielni (...) w S., od 1.01.1981r. do 31.12.1984r. w Zakładzie (...) w S., od 1.01.1985r. do 5.07.1990r. w Wojewódzkim Zakładzie (...) w S., od 6.07.1990r. do 12.04.1991r. i od 1.06.1991r. do 28.08.1991r. w Spółdzielni (...) w S.. Wszystkie te wskazane okresy pracy wynoszą łącznie 14 lat, 5 miesięcy i 1 dzień.

Odwołujący się uważał, że będzie miał 15 lat pracy w szczególnych warunkach, ponieważ podczas służby wojskowej też był kierowcą samochodu ciężarowego. Okresu tego nie można jednak było uwzględnić do pracy w szczególnych warunkach, gdyż odwołujący odbywał zasadniczą służbę wojskową. Takiej zaś nie zalicza się do pracy w szczególnych warunkach. Przepisy bowiem regulujące kwestie związane z pracą w warunkach szczególnych, a powołane wyżej, wyraźnie wskazują, iż odnoszą się tylko do pracowników. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 06.04.2006r. III UK 5/06 (LEX 244005) stwierdził zaś jednoznacznie, że tylko okres zasadniczej służby wojskowej odbytej w czasie trwania stosunku pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze zalicza się do stażu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym (art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jednolity tekst: Dz.U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.), jeżeli pracownik w ustawowym terminie zgłosił swój powrót do tego zatrudnienia. Tymczasem odwołujący się jak wyjaśnił, przed zasadniczą służbą wojskową nie pracował w szczególnych warunkach, a pomagał w pracy rodzicom na gospodarstwie rolnym.

Mając więc te wszystkie względy na uwadze, stwierdzić należy, że odwołujący się nie posiada 15 lat pracy w szczególnych warunkach i tym samym nie spełnił wszystkich warunków do otrzymania emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W związku z tym Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.